

Ζ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ασχολήθηκε με το ζήτημα της Εικονομαχίας.

Υπήρξαν δύο φάσεις:

Η πρώτη προκλήθηκε από τον αυτοκράτορα Λέοντα Γ' τον Ίσαυρο.

Η εικονομαχία ήταν ενάντια στην προσκύνηση των εικόνων και στην τιμή των αγίων λειψάνων.

Η μεγάλη μάζα του λαού ήταν υπέρ των εικόνων.

Υπήρξαν διώξεις εναντίον των εικονοφίλων και καταστροφές εικόνων.

Συγκλήθηκε η εικονομαχική Σύνοδος της Ιέρειας το 754 για να δώσει συνοδική κύρος στον αγώνα κατά των εικόνων.

Η Ειρήνη η Αθηναία, ως επίτροπος του ανηλίκου υιού της Κωνσταντίνου, ήταν υπέρμαχος των εικόνων.

Αγωνίστηκε να επαναφέρει τις εικόνες συγκαλώντας Σύνοδο.

Η πρώτη προσπάθεια το 786 στην Κωνσταντινούπολη, ήταν ανεπιτυχής. Οι εικονομάχοι διέλυσαν τη Σύνοδο.

Η δεύτερη προσπάθεια το 787 στη Νίκαια, οδήγησε στη σύγκληση της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου. Πατριάρχης είχε αναλάβει ο Ταράσιος.

Η Σύνοδος αποκατέστησε την τιμή στις εικόνες.

Σε μεγάλο βαθμό στηρίχτηκε στη θεολογία του αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού.

Η δεύτερη φάση ξεκίνησε από τον Λέοντα Ε' τον Αρμένιο, που επεδίωξε να επαναφέρει την κατάργηση των εικόνων στη θεία λατρεία.

Υπήρξαν διωγμοί εικονόφιλων και καταστροφές εικόνων.

Υπέρμαχοι της τιμής των εικόνων υπήρξαν οι μοναχοί της μονής Στουδίου της Κωνσταντινούπολης και ιδιαίτερα ο Θεόδωρος Στουδίτης, οι οποίοι και διώχθηκαν

Το ζήτημα έληξε οριστικά το 843 με τη σύγκληση της Ενδημούσης Συνόδου της Κωνσταντινουπόλεως το 843, όπου η αυτοκράτειρα Θεοδώρα επανέφερε την τιμή στις εικόνες.

Η ημέρα αυτή γιορτάζεται ως σήμερα στην Εκκλησία κάθε πρώτη Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και είναι γνωστή ως Κυριακή της Ορθοδοξίας.

Πηγές:

Τα πρακτικά των Συνόδων σώζονται σε ACO και Mansi

Εκτενείς αναφορές υπάρχουν σε βυζαντινούς ιστορικούς, Θεοφάνης, Νικηφόρος κ.α., στο βίο του Πατριάρχου Ταρασίου κ.α.